

31988L0331

L 151/79

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1988.6.17.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1988. június 13.)

a 77/388/EGK irányelv 14. cikke (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 83/181/EGK irányelv módosításáról

(88/331/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a legutóbb a 85/346/EGK irányelvvel ⁽³⁾ módosított 83/181/EGK irányelv ⁽⁴⁾ bizonyos behozatok hozzáadottérték-adó alóli mentességére vonatkozó rendelkezései a vámrendszer és a hozzáadottértékadó-rendszer közötti lehető legnagyobb fokú összhang elérésére vonatkoznak; mivel a Tanács az 1315/88/EGK ⁽⁵⁾ rendeletével módosította a vámrendszert; mivel célszerű e módosítások közül néhányat belefoglalni a 83/181/EGK irányelvbe, amennyiben azok megfelelnek az adóharmonizáció céljának;

mivel a legutóbb a 84/386/EGK ⁽⁶⁾ irányelvvel módosított 83/181/EGK irányelv nemcsak a 77/388/EGK ⁽⁷⁾ irányelv 14. cikke (1) bekezdése d) pontjának hatályát állapítja meg, hanem célul tűzi ki, hogy közösségi adószabályokat állapítson meg azon hozzáadottérték-adó alóli mentességekre, amelyek az említett

cikk hatályán kívüli áruk végleges behozatalára vonatkoznak; mivel e szabályokat úgy kell módosítani vagy kiegészíteni, hogy egységesebbé tegyék ezek közösségi szintű alkalmazását;

mivel a tisztább jogi érthetőség érdekében a 13/181/EGK irányelv 11. cikke (2) bekezdésének szövegét pontosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 83/181/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A házasságkötés alkalmával szokásos olyan nászajándékok tekintetében is jár adómentesség, amelyeket az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő személy kap olyan személyektől, amelyek szokásos tartózkodási helye a Közösségen kívüli országban van. A mentesség a darabonként legfeljebb 200 ECU értékű ajándékokra vonatkozik. A tagállamok azonban 200 ECU fölötti értékre is adhatnak mentességet, ha a mentességet élvező egyes ajándékok értéke nem haladja meg az 1 000 ECU-t.”

2. A 22. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. cikk

A 10 ECU összértéket meg nem haladó termékeket adómentesen be lehet hozni. A tagállamok mentességet adhatnak a 10 ECU-nél nagyobb összértékű, de a 22 ECU értéket meg nem haladó termékek behozatalára.

⁽¹⁾ HL C 318., 1987.11.30., 21. o.

⁽²⁾ HL C 180., 1987.7.8., 14. o.

⁽³⁾ HL L 183., 1985.7.16., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 105., 1983.4.23., 38. o.

⁽⁵⁾ HL L 123., 1988.5.17., 2. o.

⁽⁶⁾ HL L 208., 1985.8.3., 58. o.

⁽⁷⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o.

A tagállamok azonban az első albekezdés első mondatában megadott mentességből kizárhatják a csomagküldő kereskedés útján behozott termékeket.”

3. A 35. cikk (1) bekezdése b) pontjának második francia bekezdésében a „60. cikke (1) bekezdésének b) pontjában” helyébe a „60. cikkében” lép.
4. A 38. cikk után a következő fejezettel egészül ki:

„IIa. fejezet

Gyógyszerkészítmények minőség-ellenőrzésére szolgáló referenciaanyagok

38a. cikk

Adómentesen lehet behozni azon szállítmányokat, amelyek a gyógyszerkészítmények gyártása során felhasznált anyagok minőség-ellenőrzésére az Egészségügyi Világszervezet által jóváhagyott referenciaanyagok mintáit tartalmazzák, és azon szállítmányokat, amelyeket a tagállamok illetékes hatóságai által felhatalmazott címzetteknek küldenek az ilyen szállítmányok adómentes átvételére.”

5. Az 56. cikk a következőkkel egészül ki:

„d) Díjak, trófeák és emléktárgyak, amelyek szimbolikus jellegűek és korlátozott értékűek, és amelyeket ingyenesen terjesztenek az importáló országon kívüli országban élő személyek körében üzleti konferenciákon vagy hasonló nemzetközi rendezvényeken; a jellegük, egyedi értékük vagy más jellemzőjük nem lehet olyan, amely arra utalna, hogy azokat kereskedelmi célokra szánták.”

6. A 62. és 63. cikk helyébe a következők lépnek:

„62. cikk

A 63. cikkekre is figyelemmel, a nyomtatott reklámanyagok, például katalógusok, árlisták, használati utasítások vagy tájékoztató füzetek adómentesen behozhatók, ha azok a következőkre vonatkoznak:

- a) az importáló tagállamon kívüli országban letelepedett személy által értékesített vagy bérelt termékek; vagy
- b) másik országban letelepedett személy által kínált szolgáltatások; vagy
- c) harmadik országban letelepedett személy által kínált közlekedési, kereskedelmi biztosítási vagy banki szolgáltatások.

63. cikk

A 62. cikkben említett mentesség a következő feltételeket teljesítő nyomtatott reklámokra korlátozódik:

- a) a nyomtatványoknak világosan fel kell tüntetnie az említett terméket vagy szolgáltatásokat előállító, értékesítő vagy bérbe adó vállalkozás nevét;

- b) minden szállítmány legfeljebb egy dokumentumot, vagy ha több dokumentumból áll, akkor minden dokumentumból egy példányt tartalmazhat. Az ugyanazon dokumentum több példányból álló szállítmányok is adómentességet élvezhetnek, ha bruttó súlyuk nem haladja meg az egy kilogrammot;

- c) a nyomtatvány nem képezheti ugyanazon feladótól ugyanazon címzettnek küldött csoportos szállítmány tárgyát.

A b) és c) pont szerinti feltételek azonban nem vonatkoznak a másik tagállamban letelepedett személy által értékesített vagy bérbe adott termékekkel és az általa kínált szolgáltatásokkal kapcsolatos nyomtatványokra, feltéve hogy a nyomtatványokat ingyenesen hozták be és terjesztik.”

7. A 79. cikk a következő ponttal egészül ki:

„s) az exportáló ország hatósága, nemzetközi intézmények, regionális vagy helyi hatóságok által és az exportáló országban a közjog szerint létrehozott szervezetek által megjelentetett hivatalos kiadványok, továbbá az európai parlamenti választások alkalmával, vagy a nyomtatványok származási országában tartott országos választások alkalmával a tagállamokban hivatalosan elismert külföldi politikai szervezetek által terjesztett nyomtatványok; ha az ilyen kiadványok és nyomtatványok adókötelesek voltak az exportáló országban és nem részesültek adó-visszatérítésben a kivitel során.”

8. A VI. fejezet címe helyébe a következő cím kerül:

„A közúti járművekben és a különleges tartálykocsikban lévő üzemanyag és kenőanyag”.

9. A 82. cikk helyébe a következő cikk lép:

„82. cikk

(1) A 83., 84. és 85. cikkekre is figyelemmel, adómentesen lehet behozni a következőket:

- a) üzemanyag a következők szabványos tartályában:
 - magáncélú gépjárművek, haszongépjárművek és motorkerékpárok,
 - különleges tartálykocsik;
- b) a magáncélú gépjárművekkel és motorkerékpárokkal hordozható tartályokban szállított, járművenként legfeljebb 10 liter üzemanyag, az üzemanyag tartására és szállítására vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

- a) »haszongépjármű»: minden olyan gépjármű (beleértve a pótkocsis traktorokat is), amelyet felépítésénél és felszerelésénél fogva arra szántak és arra alkalmas, hogy, akár térítés ellenében is fuvarozzon:

- a gépkocsivezetővel együtt több mint kilenc főt,
- termékeket,

és haszongépjárműnek minősül minden, a fuvarozáson kívüli egyéb speciális célra szolgáló közúti jármű;

b) »magáncélú gépjármű«: minden olyan gépjármű, amelyre nem terjed ki az a) pont szerinti meghatározás;

c) »szabványos tartály« a következő:

- a gyártó által a kérdéses gépjárművel azonos típusú valamennyi gépjárműre állandó jelleggel felszerelt tartály, amelynek állandó felszerelése lehetővé teszi az üzemanyag közvetlen felhasználását meghajtás céljára és adott esetben a hűtési és egyéb rendszerek szállítás közbeni működtetésére.

A gáz mint üzemanyag közvetlen használatára tervezett gépjárművekre szerelt gáztartály és a gépjárműre esetleg felszerelt segédrendszerek tartályai is szabványos tartálynak minősülnek,

- a gyártó által a tartálykocsival azonos típusú valamennyi tartálykocsira állandó jelleggel felszerelt tartály, amelynek állandó felszerelése lehetővé teszi az üzemanyag közvetlen felhasználását a hűtési és az egyéb olyan rendszerek szállítás közbeni működtetésére, amelyekkel a különleges tartálykocsik fel vannak szerelve;

d) »különleges tartálykocsi«: minden olyan tartálykocsi, amelyet elláttak a hűtőrendszer, az oxigénellátó rendszer, a hőszigetelő rendszer vagy egyéb rendszerek berendezéseivel.”

10. A 83. cikk első bekezdése a következőképpen módosul:

- a bevezetésben „és különleges tartálykocsik” szavakkal egészül ki a „haszongépjárművek” szó után,

- a b) pont után a következő ponttal egészül ki:

„c) legfeljebb 200 liter/különleges tartálykocsi/utazás.”

11. A 90. cikk (3) bekezdésének vége a következővel egészül ki: „... vagy a mentesség csökkentéséhez vezet.”

12. A 91. cikk a következő ponttal egészül ki:

„c) mentességek, amelyeket a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezményt (Chicago, 1944.) aláíró harmadik országokkal kötött viszonzossági megállapodásokban adtak meg az Egyezmény 9. mellékletében (nyolcadik kiadás, 1980. július) foglalt 4.42. és 4.44. Ajánlott gyakorlat megvalósítása céljából.”

2. cikk

A tagállamok legkésőbb 1989. január 1-jéig hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

3. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1988. június 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

G. STOLTENBERG